

Radio 4 presenteert...

vierde concert C-serie 48e seizoen • 14 februari 2009 14.15 uur

C

Radio Kamer Filharmonie

Jaap van Zweden DIRIGENT

David Fray PIANO

- Igor Stravinsky
1882-1971
- Robert Schumann
1810-1956

Concerto in D (1946)

Vivace

Arioso: Andantino

Rondo: Allegro

Fuga über den Namen Bach, op. 60 nr. 6 (1845) (orkestratie Henk de Vlieger)

*orkestratie in opdracht van de NPS voor
de ZaterdagMatinee – eerste uitvoering*

>>

Gratis openbaar vervoer binnen Amsterdam

Het Concertgebouw is een voor Nederland unieke verbintenis aangegaan met het GVB, het Gemeentelijk Vervoersbedrijf. Thans is uw entreebewijs voor een concert in het Concertgebouw tevens

geldig als vervoersbewijs voor alle door het GVB aangeboden openbaar vervoersdiensten in Amsterdam (tram, bus, metro). Voor concerten die overdag plaatsvinden, zoals de ZaterdagMatinee, geldt deze nieuwe regeling vanaf drie uur vóór tot vier uur ná aanvangstijd.

Korting voor abonnement- houders

Graag wijzen wij er op dat u, als u een abonnement heeft op een van de series van de ZaterdagMatinee, voor concerten in de andere series kaarten met korting kunt kopen.

- Johann Sebastian Bach
1685-1750

Klavierconcert in g, BWV 1058

Allegro
Andante
Allegro assai

pauze

- Ludwig van Beethoven
1770-1827

Tweede symfonie in D, op. 36
(1802)

Adagio – Allegro con brio
Larghetto
Scherzo: Allegro
Allegro molto

einde concert ca. 16.15 uur

Voor dit concert worden opnamen gemaakt voor het digitale themakanaal Cultura en www.bachleeft.nl. Wij hopen dat u ons wilt excuseren voor enig mogelijk ongehoort als gevolg van de aanwezigheid van camera's en belichting. Zie ook pag. 16.

Pure muziek

- Stravinsky: Concerto in D
Het is weinig componisten gegeven om een oeuvre zonder inzinkingen te schrijven, maar Igor Stravinsky slaagde er glorieus in. Bijna zestig jaar lang produceerde hij een vrij gestage stroom composities waarbij hij steeds weer zijn muzikale horizon verlegde. De één voelt zich misschien meer aangetrokken tot de vroege, 'Russische' Stravinsky, de ander tot de neoklassieke stukken of tot de sluwe manier waarop hij, op zijn oude dag, de atonaliteit naar zijn eigen hand zette. Maar ongeïnspireerd maakwerk is er niet bij. Ondertussen hield hij elke blijk van persoonlijke sores zorgvuldig buiten zijn muziek. Met al zijn (twintigste-eeuwse) modernismen maakte Stravinsky qua *expressie* een historische paardensprong, over de romantiek heen, terug naar de barok. Zijn biograaf Roman Vlad formuleerde het fraai: "Al die composities die hij zelf als 'niet-expressief' classificeerde, hebben vaak meer uitdrukkingkracht dan de stukken van componisten die nadrukkelijk een verhaal aan

Igor Stravinsky

hun werken verbinden, vaak nog eer ze een noot hebben opgeschreven." Iets wat je ook over Bach zou kunnen zeggen.

En net zomin als Beethovens *Tweede symfonie* sporen draagt van de ernstige crisis waarin de componist verkeerde, liet Stravinsky zijn *Concerto in D* getuigen van nazistisch oorlogsgeweld (dat hem deed uitwijken naar

Amerika), of van zijn aanvankelijk beroerde financiële positie in de Nieuwe Wereld. Er moest ‘gewoon gewerkt worden’: dirigent Paul Sacher vierde de twintigste verjaardag van zijn Basler Kammer Orchester en had bij (onder anderen) Stravinsky een nieuw werk besteld. En het werd inderdaad een concert als een muzikaal taartpuntje – ouderwets-ambachtelijk in de (neo)barokke vormgeving en stemvoering, modern/stravinskiaans in de ‘klierderige’ omgang met de toonsoort (D-groot), die voortdurend tussen majeur en mineur zwalkt.

● Schumann/De Vlieger

In 1845 voltooidde Robert Schumann zes orgelfuga’s op de naam BACH (oftewel op de noten B, A, C en B) met de verklaring: “Aan deze compositie heb ik een vol jaar gewerkt om recht te kunnen doen aan de gedistingeerde naamgever.”

Voor Schumann was Bach altijd een ijkpunt geweest – “studeer vlijtig de preludes en fuga’s van Bach als je een goed musicus wilt worden”, maande hij zijn leerlingen –, en tegen de tijd dat hij met depressies en psychoses in een kliniek werd opgenomen, was het idool zelfs tot therapeut uitgegroeid: door Bach te bestuderen en door fuga’s te componeren vond Schumann de discipline om zijn zenuwtoevallen te beteugelen. Het is een wat ontluisterend beeld – een gek geworden, brabbelend genie dat pas

Robert Schumann, naar een schilderij van E. Bendemann

Henk de Vlieger

SAMON VAN BOKTEL

tot rust komt als hij een vlechtwerk van verschillende melodielijnen fabriceert – maar het geeft wel inzicht in de muziekhistorie. De romantiek, waarvan Schumann met zijn fantasievolle en hyper-emotionele schrijfwijze een *Hauptvertreter* was, is veel nauwer met de barok verbonden dan je soms zou denken.

Een van de orgelfuga’s werd op verzoek van de ZaterdagMatinee georkestreerd door de veelzijdige musicus Henk de Vlieger. Deze koos een bezetting die Schumann zelf zou gebruiken – oftewel een standaardromantisch palet zonder basklarinet of althobo, “instrumenten die er in Schumanns tijd wel waren maar die hij amper gebruikte”, aldus De Vlieger. Hij wilde ook vermijden dat de orkestratie als een gewilde orgel-imitatie zou klinken. “De reden waarom Schumann deze fuga’s voor orgel schreef, zat hem volgens mij puur in het Bach-aspect, én in het gegeven dat je met een orgel makkelijk lange pedaaltonen kunt realiseren. Maar het kerkelijk-rituele van een orgel speelde hier voor hem geen rol, en de verschillende klankkleur-registers evenmin. Het is een puur, abstract spel van noten. Overigens hoor je al na een paar maten dat het geen barokmuziek meer is – allereerst door de ver ontwikkelde harmoniek. Maar typisch romantisch is ook het merkwaardige accelerando dat het hele stuk bepaalt; het slot is bijna

tweemaal zo snel als het begin. En het mondt uit in een extatisch, zeer Schumannesk ‘koraal’, waardoor het werk precies dezelfde manische sfeer heeft als zijn *Tweede symfonie*.”

● Bach: Klavierconcert in g

Het eerste ‘klavierconcert’ uit de geschiedenis staat op naam van Johann Sebastian Bach. Zijn introductie van een soloklavierpartij in het *Vijfde Brandenburgse concert* was een primeur, en het lag voor de hand dat Bach, zelf een virtuoos toetsenist, de artistieke mogelijkheden van dit nieuwe genre verder zou uitdiepen. Gelegenheid daartoe vond hij volop toen hij – naast zijn vaste aanstelling bij de Thomaskirche in Leipzig – het leiderschap van het Collegium Musicum op zich nam. Dit universitaire gezelschap verdiepte zich, pijprokend en koffiedrinkend, in wereldlijke muziek. Precies wat Bach zocht: hier lag eindelijk een kans om *musique pur* te schrijven, zonder mee-koekeloerende kerkvaders. Een gestaag groeiende productie van kamermuziekwerken was het resultaat, waaronder het tweede boek van *Das wohltemperirte Clavier*.

Rond 1738 lanceerde hij een serie van zes klavierconcerten – een teken dat Bach zijn verkenning van het genre als (voorlopig) afgerond beschouwde, want na zes verwante composities zette hij zijn zinnen doorgaans op iets nieuws. Maar juist de klaviercon-

Johann Sebastian Bach

certen kregen een vervolg; hoewel hij de tweede serie van zes niet afrondde, is het duidelijk dat de combinatie van soloklavier en orkest hem buitengewoon inspireerde.

Het hier gespeelde *Klavierconcert in g* is, evenals het iets oudere *Klavierconcert in D*, gebaseerd op een concert dat Bach voor viool en orkest componeerde. Een rechttoe-rechtaan-bewerking is het niet, want de nieuw toegevoegde linkerhand-partij verrijkte en beïnvloedde het contrapuntische spel van solist en orkest zozeer, dat de muziek opnieuw 'geijkt' moest worden. Daarnaast transponeerde Bach de muziek naar een lagere, meer op een klavier afgestemde toonsoort – en ook die ingreep had de nodige consequenties voor de zetting van de orkestpartijen.

● Beethoven: Tweede symfonie

Ludwig van Beethoven zou niet zo'n gigant geworden zijn als hij niet zo veelzijdig was. Hekvensluiter van de Weense klassieken, heraut van de romantiek, verzetsstrijder tegen artistieke hoofsheid, revolutionair, humanist, akoestisch pionier (geen componist vóór hem bood zo'n extreem contrast tussen pianissimo en fortissimo, of tussen soli en tutti), heldhaftige gehandicapte, boze gipsbuste in menige muziekkamer: Beethovens gedaantewisselingen zijn en blijven eindeloos.

Beethoven had een uitzonderlijk vermogen om in te spelen op de rappe veranderingen in de toenmalige maatschappij. Zijn tijd was die van de Oostenrijkse oorlog met het Ottomaanse Rijk, van schermutselingen tussen Frankrijk en Engeland en van de Franse revolutie. En naast de gedwongen verhuizingen, de oorlogsinflatie (aan een door Aartshertog Rudolph verleend stipendium had hij uiteindelijk weinig) en geruzie met zijn familie was er ook nog die doofheid.

Het klinkt wrang, maar persoonlijke en maatschappelijke rampspoed bestendigden Beethovens artistieke aura. Een componist die volhardt ondanks oorlog en doofheid, die muzikale stramien doorbreekt, die de emancipatie van de zelfstandige kunstenaar een zet geeft, die in conflicten de eer aan zichzelf houdt en

Ludwig van Beethoven

die desondanks hogelijk gewaardeerd wordt – zo iemand is niet alleen componist maar ook een symbool. Tijdens de romantiek, waar Beethoven op z'n minst een voorbode van was, werd zijn grandeur benadrukt door onder meer Schumann en Wagner – twee componisten voor wie 'het goddelijke' een werkbaar begrip was en die niet aarzelden Beethoven een plaats in hun persoonlijke pantheon te geven. En Franz Liszt beschouwde hem als "de rookzuil die de weg naar het Beloofde Land wees". Beethoven waagde zich relatief laat aan het symfonische genre – of in elk geval op rijpere leeftijd dan zijn wegbereiders Haydn en Mozart. Die 'zelfcensuur' werd beloond. Al bij zijn *Eerste symfonie* was het duidelijk dat hij iets nieuws te melden had –

zij het niet tot ieders enthousiasme, want de opmerkelijke schetterende koperpartijen werden door menig criticus gelaakt als 'militant' en zelfs 'onbeschaafd'. Ondertussen volgde men wel gefascineerd hoe Beethoven een enorme impuls gaf aan een sluimerende ontwikkeling: de symfonie, ooit een door 'loonarbeiders' gefabriceerd speeltje van de aristocratie, ontpopte zich steeds vaker tot een schets- en dagboek van een autonome kunstenaar.

Hoewel de *Tweede symfonie* nog dicht bij de Haydn-achtige stijl van de *Eerste* staat (de echte doorbraak kwam bij nummer drie, de *Eroica*) tekent een zeer karakteristieke Beethoven-trek zich al duidelijk af, namelijk het element van triomf na strijd – hier vertegenwoordigd door de afwisseling van opzweepende marsritmes en bezwerende, hymne-achtige 'gezangen'.

Daarnaast heeft het slotdeel (*Allegro molto*) een voor Beethoven vrij zeldzaam humoristisch profiel: het wordt gekenmerkt door merkwaardige melodische sprongen en theemaatjes die even snel opduiken als verdwijnen. Dat deze 'grappen' de pijlers zijn van een zeer serieuze, doortimmerde architectuur blijkt eigenlijk pas tegen het slot, wanneer de verschillende thema's en motieven in het juiste perspectief worden gezet.

Michiel Cleij

uitvoerenden

8 vierde concert C-serie 48e seizoen • 14 februari 2009 14.15 uur

- Jaap van Zweden

Na een succesvolle carrière als violist en concertmeester van het Koninklijk Concertgebouworkest startte Jaap van Zweden in 1995 zijn dirigentenloopbaan. Inmiddels heeft hij, behalve in Nederland, ook opgetreden in Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland, Argentinië, Japan, Australië en de Verenigde Staten. Van Zweden vervulde gastdirecties bij het Filharmonisch Orkest van Buenos Aires, het St. Louis Symphony Orchestra, het Rotterdams Philharmonisch Orkest, het Nationaal Deens Radio Symfonie Orkest, The Academy of St. Martin-in-the-fields, het London Philharmonic Orchestra, het Filharmonisch Orkest van Petersburg en het Concertgebouw Kamerorkest. Van 1996 tot en met 2000 was Jaap van Zweden chef-dirigent van het Orkest van het Oosten. In september 2000 volgde hij de Rus Jevgeni Svetlanov op als chef-dirigent van het Residentie Orkest. Met dit orkest maakte hij diverse succesvolle buitenlandse tournees. Sinds 2005-2006 is Jaap van Zweden chef-dirigent en artistiek leider van het Radio Filhar-

monisch Orkest en de Radio Kamer Filharmonie als opvolger van Edo de Waart. Naast zijn activiteiten bij de ensembles van het MCO vervult Jaap van Zweden gast-directies bij gerenommeerde binnen- en buitenlandse orkesten, waaronder het Residentie Orkest, Koninklijk Concertgebouworkest, Rotterdams Philharmonisch Orkest, Orchestre National du Capitole de Toulouse, de Münchner

Philharmoniker en het Filharmonisch Orkest van Tokio. Aan het begin van dit seizoen volgde hij Daniele Callegari op als chef-dirigent van het Vlaamse orkest deFilharmonie. Bovendien werd hij music director van het Dallas Symphony Orchestra. In oktober maakte Jaap van Zweden met Bruckners *Vijfde symfonie* zijn uiterst succesvolle debuut bij het Chicago Symphony Orchestra.

- David Fray

De Fransman David Fray (*1981) studeerde bij Jacques Rouvier aan het Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris, waar hij summa cum laude afstudeerde. De met talrijke prijzen onderscheiden pianist geeft recitals in Europa, Amerika en

Azië. Hij werkte samen met musici als Dimitri Bashkirov, Menahem Pressler, Paul Badura-Skoda, Yannick Nézet-Séguin en Christoph Eschenbach, onder wiens leiding hij Ravels *Pianoconcert in G* met het Orchestre de Paris heeft uitgevoerd. Pierre Boulez heeft hem begeleid bij de interpretatie van twee van zijn eigen werken en op zijn aanbeveling ontving Fray de prijs voor jong talent tijdens het Duitse *Klavier Festival Ruhr*, waar hij in de zomer van 2006 optrad. In juni 2006 verving hij Hélène Grimaud in Parijs en Brussel met de Deutsche Kammerphilharmonie Bremen. Recente optredens waren concerten met het Orchestre National de France onder leiding van Kurt Masur in Parijs, Berlijn, Stuttgart en Keulen

en met de Deutsche Kammerphilharmonie Bremen in zowel Amsterdam als op een tournee door Italië met dirigent Riccardo Muti, onder wiens leiding hij tevens met het Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks heeft opgetreden. Dit seizoen treedt David Fray onder andere op met Amsterdam Sinfonietta, het Orchestre National de France in de Musikverein in Wenen en in de Verenigde Staten (New York, Philadelphia, Boston en Washington D.C.) en zal hij recitals geven in Barcelona, Parijs, Turijn, Zürich, Rome en London (Wigmore Hall).

Zijn uitvoering van Schuberts 'Wanderer'-fantasie tijdens het festival van *La Roque d'Anthéron* is op DVD verschenen. David Frays eerste cd-opname voor Virgin Classics (2007) was gewijd aan Bach en Boulez. Binnenkort zal hij de Klavierconcerten van Bach opnemen met de Deutsche Kammerphilharmonie Bremen.

Eerder in de Matinee: Bach Klavierconcert in d, BWV 1052 (2007)

● Radio Kamer Filharmonie

De Radio Kamer Filharmonie bestaat uit een basisensemble van ongeveer zestig musici waarvan de bezetting varieert. Zo kan de Radio Kamer Filharmonie in verschillende vormen optreden, van barokensemble en kamerorkest tot ensemble voor hedendaagse muziek. Gecombineerd met de specifieke expertise van vaste gastdiri-

gent Philippe Herreweghe en eredirigent Frans Brüggen bestrijkt de Radio Kamer Filharmonie een breed en gevarieerd repertoire. Het orkest heeft in het hedendaagse repertoire een bijzondere reputatie opgebouwd. Als een van de drie orkesten van de Publieke Omroep heeft de Radio Kamer Filharmonie een belangrijke plaats in de series ZaterdagMatinee en Het Zondagochtend Concert in het Amsterdamse Concertgebouw, De Vrijdag van Vredenburg in Utrecht en de series van Muziekgebouw aan 't IJ. Recente hoogtepunten betreffen onder meer de Nederlandse première van *Hoch-Zeiten* van Karlheinz Stockhausen en *Espaces Acoustiques* van Gérard Grisey, gedirigeerd door Peter Eötvös in het Concertgebouw en uitgevoerd in de ZaterdagMatinee. In meer traditioneel repertoire heeft de Radio Kamer Filharmonie goed ontvangen uitvoeringen gegeven van Haydn's *Nelsonmesse* en Mozarts *Requiem* met het Groot Omroepkoor onder leiding van Jaap van Zweden. Eredirigent Frans Brüggen heeft zich het afgelopen seizoen gewijd aan de late symfonieën van Haydn en Mozart.

De Radio Kamer Filharmonie is regelmatig geprogrammeerd in de educatieve serie de Magische Muziekfabriek en treedt op in de Internationale Gaudeamus Muziekweek in Amsterdam. Cd-opnamen met premières van hedendaagse composities

hebben de Radio Kamer Filharmonie een toegewijd publiek, belangrijke prijzen en wereldwijde erkenning opgeleverd. De tweede uitgave van het cd-label van de Publieke Omroep, QuattroLive, illustreert de veelzijdigheid van de Radio Kamer Filharmonie. Op de cd staan opnamen van Beethovens *Eerste symfonie* onder leiding van Frans Brüggen en Tristan Keuris' *Symphony in D* onder leiding van Jaap van Zweden. Sinds 2005 is Jaap van Zweden chef-dirigent en artistiek leider van de Radio Kamer Filharmonie. Met ingang van het seizoen 2010-2011 treedt James MacMillan aan als vaste gastdirigent van de Radio Kamer Filharmonie. MacMillan volgt Peter Eötvös op, die van 2005 tot 2008 vaste gastdirigent van de Radio Kamer Filharmonie was.

WWW.RADIOKAMERFILHARMONIE.NL

● Vrienden van de RKF

De Vereniging Vrienden van de Radio Kamer Filharmonie is opgericht in 1986 als ondersteuning van het voormalige Radio Kamerorkest. Na de reorganisatie van het Muziekcentrum van de Omroep in 2005 werd de vereniging voortgezet ten behoeve van de RKF. Leden – de jaarlijkse contributie bedraagt € 12 – ontvangen een Nieuwsbrief en kunnen tweemaal per jaar gratis een vriendenconcert bijwonen in studio 1 van het gebouw van het Muziekcentrum van de Omroep in Hilversum, gratis repetities van de RKF bijwonen in Vredenburg Leidsche Rijn en in het MCO-gebouw te Hilversum, en bovendien tegen een vriendenprijs cd's bestellen. Zie WWW.RADIOKAMERFILHARMONIE.NL; klik op 'vrienden'.

Het secretariaat van de Vereniging Vrienden van de RKF: R. Heller, Me-reveldlaan 159, 3454 CE De Meern; (030) - 6662883

Radio Kamer Filharmonie

Jaap van Zweden *chef-dirigent*
Frans Brüggen *ere-dirigent*
Philippe Herreweghe *vaste gastdirigent*

12 EERSTE VIOOL
Elisabeth Perry
Diana Morris
Quirine Scheffers
Sarah Loerkens
Maria Escarabajal
Josje ter Haar
Julija Hartig
Heather Kurzbauer
Pedja Milosavljevic
Joan Mooney
Gerrie Rodenhuis
Sergiy Starzhynskiy
Ruud Wagemakers

TWEDE VIOOL
Jacobien Rozemond
Peter de Wit
Astrid Abas
Zofia Balcar
Marjolijn Oonk
Reinier Reijngoud
Tinka Regter
Iina Laasio
Tijmen Huisingh
Marieke Bettman

ALTVIOOL
Aidan Pendleton
Janis Stratakis
Maurits Wijzenbeek
Vilem Kijonka
Sabine Duch
Marije Helder
Ben Joles
Laura van der Stoep

CELLO
Michael Müller
Teije Hylkema
Sebastiaan van Eck
Angela Stevenson
Nellie Cornelisse
Eric de Wit
Marjolein Meijer

CONTRABAS
Boris Kozlov
Jim Schultz
Norma Brooks
Annika Hope

FLUIT
Jeannette Landré
Carolien van 't Hof

HOBO
Justine Gerretsen
Marjolein Koning

KLARINET
Frank van den Brink
Esther Misbeek

FAGOT
Steffen Desel
Annet Karsten

HOORN
Laurens Otto
Rebecca Grannetia

TROMPET
Cyrille van Poucke
Jacco Groenendijk

TROMBONE
Martin Schippers
Victor Belmonte Albert
Cyril Scheepmaker

PAUKEN
Maarten Smit

komende concerten in

DE VRIJDAG VAN VREDENBURG

Zesmaal Vivaldi

vrijdag 20 februari 20.15 uur • Vredenburg Leidsche Rijn

Academy of Ancient Music

Pavlo Beznosiuk DIRIGENT EN VIOOLSOLIST
Rachel Brown TRAVERSO

Vivaldi

Sinfonia alla Rustica RV 151
De vier jaargetijden
Fluitconcert RV 439 'La notte'
Sinfonia RV 169 'Al Santo Sepolcro'
Sinfonia RV 130 'Al Santo Sepolcro'
Fluitconcert RV 428 'Il Gardellino'

Vadim Repin en Jaap van Zweden

vrijdag 27 februari 20.15 uur • Vredenburg Leidsche Rijn

Radio Filharmonisch Orkest

Jaap van Zweden DIRIGENT
Vadim Repin VIOOL

Brahms Viololconcert
Mahler Symfonie nr.1 'Titan'

MUS A

14 zaterdag 21 februari
14.15 uur

vijfde concert in de MusA-serie

The Clerks' Group

Edward Wickham

DIRIGENT

Pierre-Laurant Aimard

PIANO

Ockeghem

Missa prolotionum

Bach

Die Kunst der Fuge
BWV1080

einde concert
ca. 16.45 uur

foto: Pierre-Laurant Aimard © Guy Vivien

In zijn *Missa prolotionum* weet de renaissance-grootmeester Johannes Ockeghem de meest ingewikkelde canons te verweven met een direct aansprekende muziek. De canons zijn niet alleen proportiecanons (canons waarin de verschillende stemmen dezelfde melodie in verschillend tempo zingen), ook verschilt het interval waarop de canonstemmen inzetten (net als in Bachs veel later gecomponeerde *Goldberg-varianties*) per deel. Maar net als bij Bach: u vergeet al deze ingewikkelde details bij het horen van deze muziek. En dat geldt eens te meer voor *Bachs Kunst der Fuge*, een samenvatting van een leven lang nadenken over de kunst van het contrapunt. Een werk omgeven met raadsels, zoals de vraag naar de bezetting (Bach noteerde het werk op vier balken) en de vraag waarom hij het niet voltooid heeft: “Über diese Fuge, wo der Name BACH (het B-A-C-H thema) im Contrasubject angebracht worden, ist der Verfasser gestorben”, schreef zoon Carl Philipp Emanuel in het plotseling afbrekende manuscript. Nergens anders is Bach de combinatie van ordening en speelsheid, strenge architectuur en losheid zo goed gelukt. Een mooier pleidooi voor ordening in de kunst is niet denkbaar. (GVDL)

A

zaterdag 28 februari
14.15 uur

vijfde concert in de A-serie

Radio Kamer Filharmonie Groot Omroepkoor

Peter Dijkstra DIRIGENT

Jan Hage ORGEL

Letizia Scherrer SOPRAAN

Renate Arends SOPRAAN

Carlos Mena ALTUS

Maximilian Schmitt

TENOR

Henk Neven BAS

Bach

Sinfonia uit Cantate Am
Abend aber desselbigen
Sabbats BWV42

Dallapiccola

Canti di prigionia

Vriend

Bachanalia ...mit Tränen...
(opdrachtwerk
ZaterdagMatinee – eerste
uitvoering)

Bach

Magnificat BWV243

einde concert 16.15 uur

“Een orgel is als een fontein van duizend pijpen die hun geluid door de ruimte in het rond strooien”, zei de componist Jan Vriend ooit naar aanleiding van zijn omvangrijke orgelcompositie *Jets d’Orgue*. Hij eert zowel het grote Maarschalkerweerdorgel van het Concertgebouw als Bach in een nieuwe compositie. De jubelende opening van het werk sluit mooi aan bij Bachs *Magnificat*, en op een abstracter niveau is er ook een sterke relatie aanwezig met de krachtige *Canti di prigionia* van de Italiaan Luigi Dallapiccola. Niet alleen was Dallapiccola een verklaard bewonderaar van Bach, ook laat hij, net als Vriend, nieuwe technieken oude noten sturen. In zijn dodekafonische *Canti* is bijvoorbeeld het dies irae-thema opvallend aanwezig. (PJ)

15

foto's: Letizia Scherrer; Jan Vriend

ZaterdagMatinee op radio, tv en het web

16 radio, televisie en internet

● Rechtstreeks op Radio 4

Deze ZaterdagMatinee wordt rechtstreeks uitgezonden op Radio 4. De uitzending begint om 13.02 uur met Het eerste uur, een programma dat thematisch samenhangt met het concert. Vlak voor het concert wordt overgeschakeld naar het Concertgebouw in Amsterdam.

● Rechtstreeks op Cultura

Dit concert wordt rechtstreeks uitgezonden via het digitale themakanaal Cultura. Abonnees met een digitaal abonnement kunnen Cultura in het gehele land ontvangen. De beelden zijn ook via WWW.CULTURA.NL beschikbaar.

● Bach leeft

Dit seizoen presenteert de ZaterdagMatinee twintig concerten rond Bach. Op de speciaal rond deze concerten opgezette website BACHLEEF.NL vindt u meer achtergrondinformatie, programmatoelichtingen, een audio- en videoarchief, blogs, een prijsvraag... En u kunt laten zien en/of horen wat ú met Bach hebt.

● Herhaling op 17 februari

De uitzending van dit concert wordt 17 februari, 20.00 uur herhaald in het Radio4-programma Zaterdag Jongstleden.

● NPS Matinee TV

NPS Matinee TV zendt op Ned.2 een nieuwe serie programma's rond de ZaterdagMatinee uit. Zondag in NPS Matinee om 13.00 uur. De bijbehorende concertregistraties worden uitgezonden op de donderdag daarna in NPS Klassiek. Zie ook WWW.NPSMATINEE.NL Eerstvolgende uitzendingen: zondag 15 februari en donderdag 19 februari: Ter Veldhuis - *Mountain Top* (opname van 31-05-'08).

